

Pantomin-előadók
a zilahi
gyermeknapon

Vetés és aratás, együtt dolgozva (I.)

TARTALOM

- Meghalt Szenczy Sándor
- Hírek, bemerítések
- Lelkipásztori konferencia volt Magyarlónán
- Találkoztak a történészek
- VISZ-konferencia volt Kolozsváron
- Határmenti nők találkoztak
- MABAVISz tanácskozás Szlovákiában

„Pál apostol egy olyan szót használ a munkatársra, ami »igavonás«-ra utal. Aki nemcsak »beugrik«, hanem aki beleteszi a nyakát az igába, látja a célt, és kész arra, hogy előre menjen – vállalja a súrlódásokat is azzal, akivel egy irányba húz. Akinek érezzük az izzadságszagát, de a krisztusi illatot is, mert közvetlenül mellettünk robotol.”

– ApCsel 14:11-18

Az együttműködés iskolapéldája volt az, hogy az első világháború idején, amikor a férfiak többsége kint volt a fronton, minden család siratott valakit, és volt gond elég, az akkori „szabad” baptista szövetség 9 pénztárt tartott fenn, köztük külmisziós kasszákat, rokkant prédikátorok pénztárát, katonákat vagy a lelkimunkások utánpótlását támogató kasszákat. Volt egy szép híradás egy korabeli közösségi folyóiratban, amely arról számolt be, hogy Kémeren együtt arattak a hívők, segítve ezzel azokat a családokat, ahol a férfierő kiesett a háború miatt. És ahogyan a cikk fogalmaz, amikor megszólaltak a kürtök, „egy pillanatra megállt a munka, és az arra járók felfigyeltek”. Így munkálkodtak együtt akkori testvéreink. Annyira hasonlított akkor a mi közösségünk arra, ahogyan az Úr Jézus Krisztus testét kiábrázolja az I. Korinthusi levél, amikor azt mondja, hogy ha sír az egyik tag, vele együtt sír a többi, ha valaki örül, a többiek is vele örülnek, és a legtisztességtelenebbnek látszó testrésznek nagy tisztesség jut. Amikor nem fölösleges a szem, a fül, a kéz, a láb, nem vitázunk egymással, mert együtt alkotjuk a Krisztus testét, és szolgálunk. Ezért halt meg az Úr Jézus, és előtte ezért imádkozott a kertben. „Erről tudja meg a világ, hogy Te szerettél engem,” mondja.

Kell egy határozott identitástudat ahhoz, hogy jól szolgáljunk, másokat elfogadjunk, és a lelki testvérekkel összhangra törekedjünk. (folyt. 3. old.)

∴ HÍREK, KÖZLEMÉNYEK ∴

A Dumitriu misszionárius-házaspár arról ad hírt Facebook-bejegyzésében, hogy Mihai „elkezdett visszaszerelni abból a 9,5 kg testsúlyból amit az elmúlt év folyamán veszített, s ez lehetővé tette, hogy Pápua Új Guineában maradjunk és folytassuk itteni szolgálatunkat.”

Testvéreink a mostani időszakban a Buang népcsoporttal próbálnak kapcsolatot kialakítani, miután ez a közösség kifejezte, hogy szeretne bibliatanulmányozó programot indítani. Ugyanakkor részt vesznek a Buang népcsoport nyelvére történő bibliafordítási munkában is. Mint bejegyzésükben megemlékeznek, Hajni 11, Mihai 9 éve vált a romániai Wycliffe missziós társaság munkatársává. Imádkozunk továbbra is testvéreink testi-lelki egészségéért, Isten beavatkozásáért és az evangélium világosságának terjedéséért a pogány népcsoportok közt!

Megkezdte munkáját az „Áhítat” c. elmélkedés-kötet 2023-as tartalmán a Szövetség Áhítat-bizottsága. Ennek tagjai: dr. Borzási Pál lp., dr. Borzási István lp., dr. Kis-Juhász Vilmos lp., Boros Róbert lp., Gönczi Géza szerkesztő, valamint Albert István Zsolt lp., aki a bizottság elnökeként koordinálja jelenleg a munkát, miután 4 éven át Boros Róbert vezette a csapatot. Rendkívül összetett munkáról van szó: miután a Bizottság minden év tava-

szán összeállítja a tanulmányozandó bibliai igék listáját, a bizottság tagjai felkeresik az írókat, kiosztják az elmélkedések témáit és ighelyeit. Ezek megírása után Nagy Edit testvérnő lektorálja az anyagot, és sor kerül a betördelésre és a nyomtatásra. Imádkozunk az elmélkedések szerzőiért, hogy Isten ihlessen őket a gondolatok kifejtésében, adjon fizikai erőt és segítsen nekik a határidők betartásában!

Szenczy Sándor a mennyei Atyához költözött

Szenczy Sándor, a Baptista Szeretetszolgálat alapítója és tiszteletbeli elnöke, baptista lelkipásztor súlyos betegség után 2022. május 21-én hajnalban befejezte földi életét. 57 éves volt. Sokak életére volt maradandó hatással. Dr. Szilágyi Béla, a szeretetszolgálat jelenlegi elnöke írta a következőket: „Sokkal több volt, mint egy szervezeti vezető. A mennyeit, az Istentől kapottat hozta le hozzánk, a holnap áldásait, álmait hozta el nekünk a mába. »Elveszítethetjük mindenünket: pénzünket, munkánkat, egzisztenciánkat, egészségünket, szeretteinket, de igazán nagy bajban mégis akkor vagyunk, ha a hitünket veszítjük el«, mondta”.

Szenczy Sándor 1965-ben született Sajószentpéteren. Megtérése és tanulmányainak elvégzése után számos gyülekezet születéséhez járult hozzá 1994 óta. 26 éve hozta létre a magyar Baptista Szeretetszolgálatot, amely egy özvegyasszonytól kapott 5000 forint összegű első adománnyal indult, és vezetése alatt több kontinensen dolgozó, több ezer munkatársat és önkéntest foglalkoztató karitatív szervezetté nőtt, tizennyolcezer ellátottat gondozó és tizennégyezer diákot oktató országos szociális és oktatási intézményfenntartó lett.

Kiemelkedő szerepe volt a magyarországi adományozási kultúra megteremtésében, többek között a *Cipősdoboz-akció* és a *Fogadj örökbe!* gyermektámogatási programok révén. Hivatása során természeti katasztrófák és háborúk helyszínein járva teljesítette küldetését, megteremtette és biztosította egy olyan humanitárius szervezet működésének feltételeit, amely munkájának túlnyomó többségét ma a magyarországi rászorultak érdekében végzi.

Szellemiségének és munkásságának örökségét a Baptista Szeretetszolgálat munkatársai viszik tovább.

Baptista sajtószolgálat, Baptista Szeretetszolgálat, baptist.hu

(folytatás a címloldalról)

Egy munkás, illetve munkatársi identitástudat. Az Úr Jézus mondta a tanítványoknak, hogy „ne nehezedjék meg a szívetek az élet gondjai miatt!” Láttá, hogy a tanítvány szíve is elnehezedhet. Figyelmezteti őket, hogy „amikor látjátok beteljesedni a jeleket” – azt is, hogy a szeretet sokakban meghidegül – „akkor emeljétek fel a fejeteiket, mert tudjátok, hogy közel van a ti megváltásotok!” Az Úr Jézus tesz a mi egységünkért, és nagyon komolyan veszi a mi elhívásunkat. Kell tehát egy hivatástudat, identitástudat ahhoz, hogy együtt dolgozzunk.

Amikor Bemerítő Jánost megkérdezték, hogy „Kicsoda vagy te?”, azt mondta, hogy „nem én vagyok a Krisztus”. Ézsaiást idézte, akinek a próféciája alapján tudta, hogy ő maga kicsoda: „Kiáltó szó vagyok a pusztában...”. Pál apostol azt mondja a korintusi levélben, hogy „úgy tekintsen bennünket az ember, mint Krisztus szolgáit, az Isten titkainak sáfárait.” Pál apostol is úgy tekintett magára, mint egyszerű munkatársra, mert a legnagyobb betűs munkás is csak munkatárs a Krisztusnak. S milyen nagy dolog hozzá tartozni, Aki az ég és föld királya! Mert nemcsak egymás munkatársai vagyunk, hanem elsősorban az Istené.

Sokat változott a világ az első világháború óta, és ma talán sokkal nehezebb fiatalnak vagy fiatal idősnek lenni. Annál fontosabb tehát megerősödnünk az identitástudatunkban.

Ki nem munkatárs?

Szűkül a munkatársak köre, és sajnos nem terjed már ki az egész gyülekezeti tagságra. Egy statisztika szerint a mai gyülekezetek tagjainak csak körülbelül 20%-a szolgál aktívan. Én még ezt is soknak találom, szerintem ennél is kevesebben vagyunk.

A munkatárs *nem csupán alkalmi segítő*. Mert ilyen is van, és jól fog, de nem igazi munkatárs. S bár örül neki a lelkipásztornak, még távol áll attól, hogy valódi munkatárs legyen. Pál apostol egy olyan szót használ a munkatársra, ami „igavonás”-ra utal. Aki nemcsak „beugrik”, hanem aki beleteszi a nyakát az igába, látja a célt, és kész arra, hogy előre menjen – vállalja a súrlódásokat is azzal, akivel egy irányba húz. Akinek érezzünk az izzadságszagát, de a krisztusi illatát is, mert közvetlenül mellettünk robotol. Akikkel egymáshoz igazítjuk a tempónkat, és eközben talán egymás lábára is rálépünk olykor. Amikor pedig valamelyik megbotlik, nem rángatja a másikat, hanem türelmes hozzá, amíg az talpra áll. Kevés az ilyen igahúzó társ.

Én vajon szeretnék-e ilyen lenni? Mert az Ige szerint az iga „gyönyörűsége és könnyű”. S az igavonó állatok mellett vannak „csikók” is, akik később helyettesítik őket. De még ők sem valódi munkatársak. Szélső hámos állatok voltak ezek (*innen a „szélhámos” szavunk is*), akik vagy beleszoktak a munkába, vagy nem, de ott voltak az igavonók mellett. Vannak ilyen munkatársak is. Akik sokszor inkább parádézhatnak.

A munkatárs *nem is az az eszköz*, akit arra használhatok, hogy a karrieremet építsem, a presztízsemet növeljem, vagy a gyülekezetem képét fényezzem. A szolgatárs nem eszköz, ezért nincs helye a Krisztus szolgálatában a vastagmellényűségnek, mert ugyanazon a véren váltattunk meg.

A munkatárs megléte vagy hiánya *nem lehet feltétele a hűségnek és az odaszánásnak*. Olyan könnyű ráfogni másokra, ha nem megy a munka: „Nincsenek munkatársak, nincs segítség”. Pál apostol is tapasztalta, milyen az, amikor elhagyják a munkatársait. Lásd Barnabás példáját, vagy amikor azt írja Timóteusnak, hogy mindenki elhagyta, csak Lukács van vele. „De az Úr mellettem állt, és megerősített, hogy teljesen bevégezzem az igehirdetést...” – folytatja.

De akkor ki, mi a munkatárs?

Ritka, különleges érték, kincs, legyen az feleség, újjászületett gyermek, legyen az gyülekezetből való testvér. Ajándék is az igazi munkatárs. Isten adja a belehelyezett ajándékokkal, tapasztalatokkal együtt. Ő adta például ajándékba Timóteust Pál apostolnak. És Pál nem verte a mellét, hogy „ő az én nevelésem”. Nem így tekintett rá, hanem mint Istentől kapott ajándékra és felbecsülhetetlen kincsre. Ajándék minden testvér, aki szolgál, minden testvérnő, aki hűségesen imádkozik.

A munkatárs lehetőség. Lehetőség az időmegtakarításra, a hatékonyságra. Ha annakidején, a kémeri példával élve, nem megy ki mindenki a mezőre aratni, sokkal több időre lett volna szükség a munka elvégzéséhez, a teherhordozásához. Ha tehát van munkatársunk, akkor idő és energia szabadul fel, lehetőség teremődik az időmegtakarításra, és arra, hogy még jobban összpontosíthassunk arra, ami csak a mi feladatunk. (folytatjuk...)

Kiss Lehel lp.
Szamosújvár

Kettős ünnep Kémeren. Június első vasárnapján, pünkösd reggelén megmozdult a víz a kémeri baptista imaházban. A Szentlélek drága munkájának gyümölcsét láthattuk megnyilvánulni annak a négy fiatalnak az életében, akik Isten és a

gyülekezet előtt felvállalták azt, hogy meghaltak a régi életüknek és feltámadtak Krisztussal egy új életre. Az ünnepi istentiszteleten az Igét János Csaba, nagybányai lelkipásztor testvér hirdette az ApCsel 2:37-42 alapján, kihangsúlyozva a helyes kezdés fontosságát. A bemerítést Pardi Félix helyi lelkipásztor végezte. Isten tartsa meg a frissen bemerítetteket. *A képen balról jobbra: Pardi Félix lp., Dobózi Teofil, Lőrincz Szilárd, Nagy Máté, Szabó Sándor és János Csaba lp. (Pardi Félix lp.)*

Bemerítés Muzsnán. Nagyon örül a menny, amikor egy bűnös hazatalál! Ebben az örömben részesülhettünk Székelymuzsnán 2022. június 5-én, a Szentlélek kitöltetésének ünnepén. Öröm a menny-

ben és a földön, amikor két testvérnő a bemerítés által is bizonyosságot tett a Krisztusba vetett hitéről. Kovács Aurora testvérnő a muzsnai, Lévai Emese testvérnő pedig már a fiatfalvi (székelykeresztúri) gyü-

lekezet tagja. Mindketten megosztották, hogyan tapasztalták meg az Úr gondoskodását és szeretetét az életükben, amikor betegségeken, nehézségeken mentek keresztül. Eldöntötték, hogy Jézusra bízzák egész életüket. A bemerítés által Róla tettek bizonyosságot és Neki fogadtak hűséget. A délelőtti istentiszteleten Kelemen Sándor lelkipásztor hirdette Isten ígését az ApCsel 26:22-29 alapján. Több csoportot szólított meg az igerész által: azokat, akik Pálhoz hasonlóan bizonyosságot tesznek a hitükről, azokat, akik ezt bolondságnak tartják, és azokat is, akiket már „majdnem rávettek, hogy keresztyénné legyenek”, de döntés még nem született a szívükben.

A közös ebédet követő istentiszteleten úrvacsorához járultunk gyülekezeteink két új tagjával együtt. Hisszük, hogy Isten ígéje nem tér vissza hozzá üresen. Vezessen ő mindnyájunkat a jó úton! Mi pedig imádkozzunk még megtérésekért! Örüljön még együtt a menny és a föld! **(Kiss Ingrid)**

Lelkipásztori konferencia Magyarlónán

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének lelkipásztori közössége május 10-én konferenciát tartott a magyarlónai imaházban. A programvezető házigazda Szűcs Sándor lp., a Szövetség pasztorális alelnöke volt. Az együttlételet megnyitó imaórán Máté Miklós ny. lp. az Ef 3:14-21, a fiatalabb generáció képviselőjeként pedig Budai Dániel, frissen avatott brassói lp. az ApCsel 20:28 alapján szólt a jelenlévőkhöz. Az Istent dicsőítő énekeket Kiss Lehel, szamosújvári lelkipásztor kísérte orgonán.

A konferencia egyik vendégelőadója Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke volt. *Világunk és kultúránk Isten mérlegén* címmel bemutatott hitmélyítő szolgálatának alapigéjeként az Ézs 32:1-8-at olvasta fel. Vetítéssel egybekötött előadásában a hívők közösségét is nagymértékben érintő globális folyamatokat és változásokat vázolta fel. Rávilágított arra, hogy mennyire fontos Istentől bölcsességet kérve megértenünk a minket körülvevő világban zajló eseményeket, hogy azokra az Úr akarata szerinti, biblikus válaszokat adhassunk. Bemutatott néhány javaslatot az Isten szerinti jövő építése érdekében: ha önzetlen szeretettel fordulunk az önző világ felé; ha Istentől kapott bölcsességgel élünk az információáradás, a tech-

nológia korában; ha törődünk környezetünkkel a környezetpusztítás világában; ha alázatosan élünk az öntelt és önmagával elfoglalt világban; ha türelmesek maradunk az örömhajszolás világában; ha irgalmasságot cselekszünk az erőszakosság világában; ha Isten jelenlétében élünk minden percben a szekuláris világban; ha nagylelkűek és jótekönyvek leszünk a fogyasztói társadalomban; ha a megelégedést hirdetjük a sok fölösleget felhalmozó világban; ha Istent dicsőítjük az önimádat korában; ha építő szavakat szólunk a pusztító szavakkal élő világban; ha Istennek való elkötelezettséget tanúsítunk a közöny világában. Az építő és tartalmas előadást követően a hozzászólások sora, a felvetett kérdések megbeszélése következett.

A pásztori konferencia másik kiemelkedő programja dr. Mészáros Kálmán, a budapesti Baptista Teológiai Akadémia rektora és Egyháztörténeti Tanszéke vezetőjének történelmi előadása volt. Az előadás címe: *500 éve reformáció – A reformáció harmadik ága, a döntés szabadsága – Anabaptisták 500 éve a Kárpát-medencében.*

1621-ben Bethlen Gábor, erdélyi fejedelem az anabaptistákat Morvaországból Erdélybe, a saját birtokára, Alvincre telepítette. 2022-ben 400 éve annak, hogy Bethlen Gábortól (a Kolozsváron 1622. májusában megtartott országgyűlés határozata alapján) az anabaptisták vallásszabadságot kaptak.

Dr. Mészáros Kálmán elmondta, hogy a 2023-as évet a Magyarországi Baptista Egyház az 500 éves Magyarországi Anabaptista Reformáció Emlékének nyilvánította. Jövőre lesz 500 éve annak, hogy az első anabaptista tanítók a történelmi Magyarország területére érkeztek 1523-ban. A Magyarországi Baptista Egyház a jubileumi emlékvéretein belül tudományos előadásokkal, gazdag

programokkal és megemlékezések sorozatával készül. Kiemelte, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára és Információs Központja, az Országos Széchényi Könyvtár és a Magyarországi Baptista Egyház közös kiadásában jelent meg a *Könyvecske az igaz keresztyéni keresztségről... c.*, Dávid Ferenc által magyar nyelvre fordított és Kolozsváron a Heltai Gáspár nyomdájában 1570-ben kiadott, egyetlen, magyar nyelvű anabaptista könyv faksimile kiadása. A kiadvány karakter szerinti és értelemező átiratait alulírott, *Kelemen Sándor Tomi*, az erdélyi Magyar Baptista Levéltár levéltárosa és a Történelmi Bizottság tagja készítette el. Ennek a műnek a megjelenése is bizonyíték az anabaptista tanítások jelenlétére és terjedésére a korabeli Magyarország területén.

A jó lelki légkörben zajló, sok hasznos információval és tanáccsal gazdagító konferencia végén a résztvevők a lónai testvérek vendégszeretét élvezhették. Soli Deo Gloria!

Kelemen Sándor Tomi

Történelmi megemlékezés Kolozsváron és Magyarlónán

A magyar baptisták összevont Történelmi Bizottságának tagjai három év után újra személyesen találkozhattak. A járvány idején csak online tudtuk megtartani a gyűléseket. Áldás volt végre szemtől-szembe látni, hallani egymást, jó légkörű, lelki közösségben lenni, és arra emlékezni, hogy Bethlen Gábor fejedelem 400 évvel ezelőtt adott kiváltságlevelet az alvincre telepített anabaptistáknak. A felekezet elismerését is jelentő határozatot az azt megszavazó rendi országgyűlésnek helyet adó kolozsvári Szent Mihály székesegyházban hirdették ki 1622. június 4-én. Ünnepi tanácskozásunkat, amelyre 2022. május 9-10-én került sor, ezért tartottuk éppen Kolozsváron, a helyi Magyar Baptista Gyülekezet imaházában.

A tanácskozás során a Kárpát-medence országrészeit képviselő magyar baptista történészek áttekintették és ismertették kutatásaik és publikációik eredményeit, valamint a jubileumi esztendővel kapcsolatos terveiket. Jelen volt: Erdélyi Sándor (a Bibliacentrum vezetője, Pozsony), Nagy Tibor (a vajdasági Bibliamúzeum vezetője, Csantavér), Kiss Lehel (az erdélyi Történelmi Bizottság elnöke, Szamosújvár), Kelemen Sándor Tomi (az erdélyi Baptista Levéltár >>>

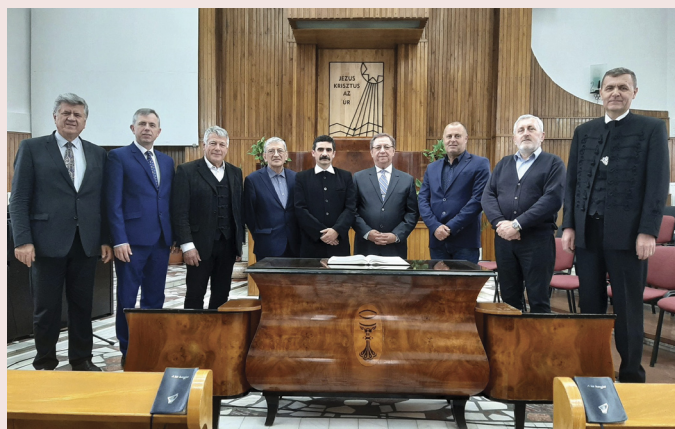

>>> vezetője, Szalárd), dr. Borzási Pál (a BTA teológiai tanára, az erdélyi baptisták főtitkára, Szilágypercse), Kiss Zoltán (a Kornya-örökség gondozója, Bihar-diószeg), dr. Borzási István (a Nagyvárad Emanuel Egyetem tanára, Kraszna), Duszka József (korábbi BTA teológiai hallgató, bibliaterjesztő misszionárius, Budapest), valamint dr. Mészáros Kálmán (egyháztörténész-lelkipásztor, a Baptista Teológiai Akadémia rektora, Budapest).

A Történelmi Bizottság tagjai másnap, 10-én részt vettek az erdélyi lelkipásztorok ünnepi közgyűlésén, a Kolozsvárral szomszédos Magyarlónán. Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke hirdette Isten igéjét. Ezt követően dr. Mészáros Kálmán tartott történelmi megemlékezést a Kárpát-medence népei között hirdetett baptista tanítás 500 éves évfordulója, az anabaptista vallásfelekezet 400 évvel ezelőtti törvényes elismerése és védelme, valamint a 175 évvel ezelőtt elindult újkori baptista mozgalom eseményeire emlékeztető jubileumi esztendő történelmi jelentőségéről.

A lelkipásztori találkozót követően visszatértünk Kolozsvárra, ahol a „kétágú” református templom kertjében Papp János és dr. Borzási Pál a magyar baptisták nevében elhelyezte a megemlékezés és a hála koszorúját Bethlen Gábor szobránál, majd ellátogattunk a város főterén álló székesegyházhoz.

A történelmi bizottság tagjai tiszteletüket fejezték ki a hitvalló keresztséget hirdető anabaptista teológiai művet magyar nyelvre lefordító és nyomtatásban is terjesztő Dávid Ferenc protestáns mártír reformátor kolozsvári szobránál.

A Bizottság tagjaival a kolozsvári imaházban

Útközben megnéztük Dávid Ferencnek, Erdély reformátorának az emlékművét is. Dávid Ferenc 1570-ben fordította magyarra a *Könyvecske az igaz keresztyéni keresztségről* című, 140 oldalas anabaptista hitvédelmi teológiai művet, majd Heltai Gáspár kolozsvári nyomdájában kinyomtatva Erdély-szerte terjesztette azt.

Emiatt tartóztatták le, és ítélték életfogytiglani halálra Déva várbörtönében.

Emlékezetes és fontos mozzanata volt az együttlétnek a Hamburgból Magyarországra 1846-ban hazatérő, majd 1866-tól Erdélyben munkálkodó Rottmayer János gyülekezetalapító baptista misszionárius egykori bibliaraktárának meglátogatása. Sokáig nem volt ismert, hogy ez az épület ma is megtalálható Kolozsvár belvárosában. A Történelmi Bizottság tagjai a fennmaradt feljegyzések és archív fényképfelvételek alapján beazonosították ezt a Skót Misszió által vásárolt és évtizedeken át fenntartott, valamikor *Biblia raktár – Biebel Niederlage* külső felirattal rendelkező épületet. Mint ahogy erre fény derült, a hajdani misszióközpont a Mátyás király szülőháza mögötti utcában, a hajdani Kárpát utca 18. szám alatt található.

Látogatás Rottmayer János bibliaterjesztő misszionárius 1866-1901 között bibliaraktárként is működő kolozsvári házában, amelyet ma is evangéliumi kiadványok népszerűsítésére és kiadására használnak

Ez az épület volt 1866-1901 között Rottmayer János munkásságának központja. Innen került ki sokezer magyar, német és a későbbiekben román nyelvű Biblia és evangéliumi kiadvány egész Erdély területére. Csoda, hogy az épület ma is áll, és eredeti funkcióját megőrizve napjainkban is különböző nyelvű Bibliákat és más evangéliumi könyveket árusítanak benne. A bizottság terve, hogy ha lehetséges lesz, egy emléktáblát helyez majd el az épület falán.

Emlékezni, és másokat is arra emlékeztetni, miképpen munkálkodott Isten a történelem során, és miként használta szolgálait az Ő országa építésében, része elhívásunknak, a Biblia által ránk rótt, áldott kötelesség. Az Úr segítsen továbbra is mindannyiunkat ennek teljesítésében – hitünk növekedésére, az Ő dicsőségére!

Dr. Mészáros Kálmán,

az MBE Történelmi Bizottság elnöke

Istennel a krízishelyzetekben

A Vasárnapi Iskolai Szövetség országos konferenciája Kolozsváron

A koronavírus-járvány okozta kétévnyi kimaradás után Isten kegyelméből folyó év május 21-én ismét sor kerülhetett a Vasárnapi Iskolai Szövetség országos konferenciájára, amelynek a kolozsvári magyar baptista gyülekezet imaháza adott otthont.

Országos konferenciaként volt meghirdetve, de családias hangulatú alkalommá alakult. A nem nagy számú résztvevő megérkezéskor kötetlen beszélgetéssel hangolt a konferenciára, a kávé, tea, kalács mellett.

Az éneklésben a helyi gyülekezet dicsőítő csoportja vezetett bennünket, majd Máté Imola VISZ-elnök köszöntő szavait és a kezdőimát követően, Pardi Félix testvér, Szövetségünk elnöke köszöntötte a jelenlévő tanítókat a Mt 21: 28 alapján, a példázatbeli apa szavával biztatva az Úr munkájára.

Imára Nyilas Erika, a helyi gyülekezet tagja, a Gyermek Evangélizációs Közösség munkatársa, valamint Bogya Emese nagybányai tanító buzdítottak a Fil 4: 4, illetve a Zsolt 19: 8-12 alapján, kiemelve az Úrban való öröm, illetve Isten ígéjének fontosságát.

A délelőtti gerincét Dr. Berszán Lília egyetemi docens, családterapeuta előadása adta, aki a Gal 1:11-12-ből kiindulva szólt a *krízisekről, mint egy hosszabb lejárathú válságos időszak kiindulópontjairól*, valamint az életben felemerülő, különböző válságokról, a szakember és a keresztyén ember szemével. Világossá vált az, hogy a válság nemcsak nehéz időszakként határozható meg, de a fejlődésre való lehetőségként is. Ehhez azonban szükség van arra, hogy a válságban levő személy segítséget kapjon, és kész legyen a változásra. Mint olyanok, akik a válságban levő személyek mellett vagyunk, fontos ráéreznünk a segítségnyújtás megfelelő formájára. A kérdezz-felelek rovatban is több lényeges kérdés merült fel.

Rövid szünet után két szemináriummal folytatódott a konferencia. Az első szemináriumon Kovács Barna, a Gyermek Evangélizációs Közösség romániai szervezetének vezetőségi tagja, szatmárnémeti gyülekezeti vén szólt a tanító erőforrásairól a Zsolt 87: 7 alapján, kiemelve az evangéliumot és annak erejét, mint az erőforrást.

A második szemináriumon Máté Imola, a „Gyermekmisszió a vasárnapi iskola falain túl” témakörét járta körül, kiemelve, hogy szükséges a mennyei látás, elhívás, és a kezdeményezés a misszióban.

A szünetekben lehetőség nyílt keresztyén gyermekirodalom, tábori anyagok megtekintésére és vásárlására is, a nyári táborokra való tekintettel. A kolozsvári testvérek jóvoltából, akiknek ezúton is köszönetünket fejezzük ki, ízletes ebéddel, és az amellet folytatott testvéri beszélgetésekkel ért véget konferenciánk. Hála az Úrnak mindenért!

Vékás Benjámin

Aranymenyegző a Betlehem Gyülekezetben

Isten kegyelméből ötvenedik házassági évfordulóját ünnepelhette Kisded János és Erzsébet 2022. május 1-én. Örömmel emlékeztünk meg erről a nagyváradi Betlehem gyülekezetben. Az 1Sám 7:2-12 alapján köszöntötte őket vejük, Ferkó Attila, gyöngyösi lelkipásztor. Hálaival gondolunk vissza a hosszú évek során tanúsított hűségükre egymás iránt, az Úr és a gyülekezet iránt. (Varga Mátyás)

A VI. Bibliai Olimpia országos szakasza

Az idén immár hatodik alkalommal került megrendezésre a Bibliai Olimpia Románia magyar baptista gyülekezeteiben. Országsszerte 188 gyermek és tini vett részt az olimpián, s idén is mind a négy missziókerületből kapcsolódtak be vasárnapi iskolák. A Covid-helyzetre és a nagy létszámra való tekintettel az országos szakaszra nem egy, hanem három helyszínen, Zilahon, Marosvásárhelyen és Remetén gyűlt össze a továbbjutott 80 gyermek. Ezúton is köszönjük a befogadó gyülekezeteknek, hogy példás vendégszeretettel fogadták a gyermekeket és kísérőiket. Köszönjük minden gyermeknek, szülőnek, tanítónak, hogy vállalták a hosszabb-rövidebb utazást, hogy részt vehessenek az olimpián.

A gyermekek az Eszter könyvből és a János evangéliumból készültek, a korosztályonként kijelölt ígerészeket tanulmányozva. Az Olimpia napján, 2022. április 9-én bizonyíthatták ki mennyit tanult, jegyzett meg az igéből.

A legjobban teljesítő versenyzők az oklevelek mellett anyagi jutalomban is részesültek. Az első öt helyezett kapott jutalmat minden korosztályban. Sajnálatos módon nem állt módunkban több jutalmat kiosztani, pedig még nagyon sok gyermek megérdemelte volna ezt, tudniillik sokan voltak még, akik 90 vagy akár 95 pont fölötti pontszámot értek el. Reménykedünk és bizakodunk, hogy a jövőben lesznek olyan testvérek, gyülekezetek, vagy cégek, akik felkarolják a Biblia Olimpiát anyagi téren is. Gratulálunk a gyermekeknek a kitartásukért, szorgalmukért!

II. osztály:

I. hely Szilágyi Kriszta (Szilágyballa), II. hely Dimény Péter (Kraszna) és Papp Hanna (Hadadnádásd), III. hely Dimény Áron (Kraszna), IV. hely Tóth Rihárd-Nimród (Sarmaság), V. hely Molnár Péter (Erked); dicséret: Gergely Evódia (Remete), Dimény Ábel (Kraszna), Darabont Káleb (Kraszna), Mészáros Péter (Kraszna), Gedő Káleb (Remete), Juhász Lea (Bölön).

III-IV. osztály:

I. hely Gál Martin (Erked), II. hely Dimény Anna (Kraszna), III. hely Szilágyi-Benedek Hannelore (Nagyfalu), IV. hely Kocsi Csaba Loránd (Kraszna) és Reinbold Erik (Szatmárnémeti), V. hely Benyocki Dániel (Székelyudvarhely), Juhász Pálma (Temesvár) és Tóth Bereniké (Élesd); dicsé-

ret. Demeter Dóra (Marosvásárhely), Kisded Fanni-Zsuzsa (Belényes), Szekrényes Dóra (Temesvár), Patka Krisztián-Roland (Kolozsvár), Budai Péter (Bagos), Mészáros Opál-Eszter (Kraszna), Kiss Panka-Jázmin (Belényes), Balog Johanna (Zilah), Nagy Simon (Szatmárnémeti), Györfi Ákos (Barót), Magyarosi Anna (Beszterce), Székely Jázmin (Sarmaság), Antal Abigél (Szatmárnémeti), Kelemen Sámuel (Székelykeresztúr), Bányai Erik (Nagybánya), Bálint Pálma (Sámson), Kelemen Járed (Marosvásárhely), Müller Kristóf (Barót), Kulcsár Petra (Somlyó), Pap Zelinda (Kraszna), Vincze Miriám (Kalotaszentkirály), Király Nikolett (Balla), Szabó Zalán (Bagos), Kelemen Ráhel (Marosvásárhely), Ambrus Dániel (Somlyó).

V-VI. osztály:

I. hely Dimény Ádám (Kraszna) és Szilágyi Benjámin (Balla), II. hely Tóth Dominik (Élesd), III. hely Juhász Ábel (Temesvár) és Kocsis Vera (Kraszna), IV. hely Csiszár Lilla (Zilah), V. hely Székely Jázmin (Sarmaság) és Tóth Patrick (Kraszna); dicséret Egyed Teofil (Fenes), Kisded Péter (Belényes), Juhász Debóra (Bölön), Benyoczi Jázmin (Székelyudvarhely), Ferenczi Anna-Sára (Kalotaszentkirály), Gyerő Anna (Barót), Szöllősi Szende (Zilah), Kaszta Jázmin (Hadadnádásd), Kovács-Jankó Eunika (Kraszna), Mátyus Tamás (Kraszna), Veres Alíz-Anna (Kraszna), Domokos Karola (Goroszló), Vincze Dina (Goroszló), Máté Petra (Székelyudvarhely), Halmágyi Lilla (Kiskapus).

Az országos szakasz résztvevői Marosvásárhelyen

VII-VIII. osztály:

I. hely Popa Loisz-Tábita (Kémer), II. hely Mátis Márta Lídia (Balla), III. hely Darabont Kata (Kraszna), IV. hely Szekrényes Balázs (Temesvár), V. hely Cseke Júlia (Kraszna); dícséret Juhász Salomé (Bölon), Kelemen Tábita (Székelykeresztúr), Dombi Dominik Valentin (Goroszló), Domokos Hanna (Goroszló), Vincze Efraim (Kalotaszentkirály), Hajas Péter (Kraszna), Borzási Telma (Perecsen).

Köszönjük mindenkinek az anyagi és lelki támogatást, köszönjük mindazoknak, akik imában is támogatták ezt a missziót. Sok család tapasztalta a közös bibliatanulmányozás áldásait! Kívánjuk, hogy gyülekezeteinkben minden család imádkozó és igeolvasó család legyen, s reménykedünk, hogy a következő olimpiára még több gyülekezet, család és gyermek szívében ébred fel a vágy, hogy bekapcsolódjon, s megtapasztalja a Biblia tanulmányozásának minden áldását.

Bereczki Klára, a Bibliai Olimpia koordinátora

MABAVISZ tanácsülés Felvidéken

A Magyar Baptisták Világszövetségének tanácsulésére a felvidéki Szentpéteren került sor Szlovákiában 2022. május 26-29 között, ahol magyarországi, amerikai, felvidéki, vajdasági, és erdélyi baptista vezetők tanácskoztak. Elhangzottak beszámolók a tagszövetségek életében zajló eseményekről és arról a lelki munkáról, amit mindenki a saját területén végez. Külön napirendi téma volt az ukrajnai háború és ennek kihatása a kárpátaljai magyar baptistákra. Az ottani testvérek már kora tavasztól oroszlánrészt vállaltak a menekültek ellátásából, amit diakónusok és lelkipásztorok hűségesen végeznek még ma is.

Megtörtént az elnökváltás is, amire Szentpéteri Magyar Baptista Gyülekezet istentisztelet keretén belül került sor. Pardi Félix testvér, a Romániai Magyar Baptista Szövetség elnöke átadta a MABAVISZ elnöki tisztségét a következő két évre Papp János testvérnek, a Magyarországi Baptista Egyház elnökének. Ezután következett ünnepi keretek között a „Kornya díj” átadása, amivel idén Both József lelkipásztort tisztelte meg a MABAVISZ tanácsa.

Meghallgattunk egy előadást az „Anabaptista reformáció 500 éve a Kárpát medencében” címmel, dr. Mészáros Kálmán, a Baptista Teológiai Akadémia rektora részéről, majd találkoztunk a szlová-

kiai baptista egyház vezetőivel, Kakas Zoltán lelkipásztor testvérrel és dr. Szőlősi János lelkipásztorral (aki egyben parlamenti képviselő is).

Az alkalom végén az „500 év, 500 fa” program részeként sor került faültetésre is a szentpéteri magyar baptista imaház udvarán. Hálások vagyunk Istennek az áldott alkalomért, a szentpéteri testvérek és Dóczé Bálint helybéli lelkipásztor testvér vendégszeretetéért.

Az Úr áldja meg gazdagon az egész világon a magyar baptista testvéreket és köztük végzett missziót. Mindenért Istené a dicsőség!

Rajna Ottó főtítkárhelyettes

Gyümölcsöző gyermeknap

Idén sem maradhatott el a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet által szervezett gyermeknap! Május 28-án, szombat reggel mintegy 140 fős sereg gyűlt össze azért, hogy vidáman együtt ünnepeljünk, énekeljünk, játszodjunk és tanuljunk.

Pünkösdre hangolódva az idei gyereknapi témái a Lélek gyümölcsei voltak. A gyermekek már érkezéskor kaptak egy-egy pólót, melyen ez a kilenc gyümölcs sorakozott: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Kilenc nehéz fogalom egy gyermek számára. Nehéz, de nem érthetetlen, hiszen minden gyermek vágyik a szeretetre, az örömről, arra, hogy békesség legyen körülötte. A gyümölcsök szemléltetéséhez egy pantomim előadásra került sor, ahol gesztusokkal, rövid etűdökben jelenítették meg a tinik azt, ahogyan ők elképzelik a Lélek gyümölcseit. Minden egyes jelenetben Jézus volt az, aki segített választani, elfogadni, megteremtteni azt az életformát, amely Isten szerint való. A tanításban Pardi Matild segített megérteni, hogy olyanok vagyunk mint egy-egy facsemete, amelynek vízre, tápanyagra, levegőre van szüksége. Gyökereink az éltető nedvesség után nyújtózkodnak, hogy nagy fává növekedhessünk. A Bibliából megérthetjük, hogy ez az éltető víz maga Jézus Krisztus, aki minden feltételt megadott ahhoz, hogy a fánkon jó gyümölcsök teremjenek. A rossz, rothadó gyümölcsöket már nem szívesen esszük meg, ezért sokszor kidobjuk azokat. Ha az életünkben rossz gyümölcsöket találunk, mint pl. hazugság, káromkodás, irigység, lopás, csalás, harag, önzés, akkor ezeket nyugodtan kidobhatjuk. A rossz gyümölcsök miatt az emberek nem szívesen vannak velünk. Elkerülnek, nem találunk barátokra. De, ha bennünk és körülöttünk szeretet, öröm, békesség uralkodik, akkor ezt mások is észreveszik és keresni fogják a társaságunkat. Vajon mi milyen gyümölcsöt termünk? Vagy milyen gyümölcsöt szeretnénk teremni? A Szentlélek meg tud nyugodni az életünk felett? Jézus el tudja végezni a gyümölcs-termést bennünk? A Pünkösdi ünnepére készülve mindannyian megvizsgálhattuk az életünket!

A gyereknapi eseményről nem hiányozhatott a sportvetélkedő, az öröm, a nevetés és persze a „mértékletes” pizzaevés sem. :-) Az esemény díjkiosztóval zárult. Hála az Istennek az ő egyszülött fiáért, aki által mindannyian jó gyümölcsöt teremhetünk! **(Nagy Anna, Zilah)**

Testi-lelki tisztaság és frissesség

Határmenti nők találkozója Csatárban

„Itt vagyok most jó Uram” – kezdtük a találkozót május 29-én, vasárnap a csatári gyülekezet imatermében, majd meggyőződéssel énekeltük, hogy „tart az égi kéz”. Szerettünk volna a sok bezártság után végre kimozdulni, feltöltődni és már az áhítat, énekek és a biznyságtévések során volt is erre lehetőség.

Moroz Andrea hangsúlyossá tette az áhítat alkalomával a Zsolt 62: 2-3 alapján, hogy mennyire fontos az Istennel töltött idő, hiszen annyi mindent kaphatunk Isten jelenlétében: csendességet, segítséget, szabadítást, oltalmat és menedéket.

Szűcs Tünde egy kis tavasz végi LOMtalanításra buzdított minket. Nem csak a lakásban vagyunk hajlamosak megtérni fölösleges dolgokat, de az életünkben is vannak haszontalan LOMok. Ilyenek az aggodalom, fölösleges izgalom, hamis vonzalom, dédelgetett fájdalom és társaik. Viszont gyűjthetünk helyettük hasznos LOMokat is, mint a szorgalom, nyugalom vagy önuralom, irgalom, vagy egy áldott alkalom, mint amilyen ez a találkozó is volt a számunkra.

Papp Erzsike élő biznyságtévézésben mondta el, hogy megpróbált két úrnak szolgálni, megfelelni a keresztény elvárásoknak is, de a barátoknak is. „A hit egy nagy ajándék, de nem mindegy, hogy miben hiszek” – hangsúlyozta, az igazi hit frissen tartja lelki életünket.

Halász Irénke testvérnő egy szép csokorba szedte, hogy mi is a legfontosabb a testi és lelki tisztaságunkhoz. Amennyire fontos a tisztaság az egészségünk megőrzéséhez, annyira fontos a belső tisztaság a lelki egészségünk megőrzéséhez. A helyes és rendszeres tisztálkodás úgy fizikailag, mint lelkileg elengedhetetlen. Ahogy megszoktuk az elmúlt években, hogy még a helyes kézmosásnak is vannak bizonyos lépései, úgy a lelki megtisztulásnak is. Megbánni a bűnt, megvallani és elhagyni, majd kegyelemben járni és szolgálni. A megtisztulás áldásai közé sorolhatjuk a boldogságot, az örökös örömet, azt, hogy bemehetünk Isten országába, vagy azt, hogy részt vehetünk a Bárány menyegzőjén és örökkön örökké Vele lehetünk.

Testi üdeségünk, frissességünk feltétele az egészséges életmód, az elegendő víz fogyasztása, a megfelelő étrend, a mozgás és a pihenés. Belső tisztaságunk attól függ első sorban, hogy milyen kapcsolatban vagyunk a Szőlőtővel. Lehetünk megöntözött kert, folyóvíz mellé ültetett fa, amely felszívja magába az életadó vizet. Másodszorban pedig attól függ mindez, hogy milyen kapcsolatban vagyunk embertársainkkal. Képesek vagyunk-e felüldülni a szolgálatban? Mi pont fordítva gondolkodnánk: „pihennék én végre, ha valaki elvégezné a....”. Az igében pedig azt olvasuk, hogy „aki mást felüldít, maga is felüldül.”

Jön a Vőlegényünk, aki Hű és Igaz, Királyok Királya és Uraknak Ura. Várjuk őt tisztán!

Szűcs Attila zárógondolataiban hangsúlyozta, hogy A Királyi menyegzőre csak tiszta szívvel lehet bemenni. De mi az a szív?

- ♥ Érzelmi és lelki életünk
- ♥ Személyiségünk forrása
- ♥ Isten titokzatos munkájának a színtere
- ♥ Az a hely, ahol találkozhatunk Istennel

A tiszta szívű ember nem érzi jól magát a piszkos állapotban! Az évek során a tisztítószerek nagyon sokat fejlődtek, és változtak. A lelki tisztítószert viszont ma is a régi, nem változott.

Legyen mindennapjaink imája: „Tiszta szívet teremts bennem, óh Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem” (Zsolt 51:12).

Áldás volt együtt énekelni, imádkozni, feltöltődni, tisztulni, gyógyulni.

Tóth Sarolta, Biharszentjános

Megígérte!

Mostanában sokat foglalkozom Isten ígéreteivel. Olyan időszakon megyek keresztül, amikor ezekbe kapaszkodva sikerül felszínen maradjak. Az élet tengerén úszkálva, néha kapálózva, ezek nyújtanak mentőövet. Biztonságot ad tudni, hogy nem süllyedhetek el, ha a hatalmas Istenhez fordulok minden előttem tornyosuló hullám láttán. Hiszen megígérte, hogy velem lesz minden nap a világ végezetéig (Mt 28:20). Megígérte, hogy felkészít, megszilárdít, megerősít, megalapoz (1Pt 5:10). Ezekbe kapaszkodom. Belé kapaszkodom! Hiszen Ő hű az ígéreteihez! A következő hasábokon két lány biztonságtevését olvashatjuk, akik arról írtak, hogyan jutottak el oda, hogy saját életükben tapasztalják meg Isten ígéreteinek valóságát, megbízhatóságát, erejét.

„Hosszú ideig éltem abban a hitben, hogy az életem egyedül tőlem függ. Azt gondoltam, az életem mindössze azoknak a döntéseknek az összessége, amelyeket nap mint nap meghozok és szinte egyáltalán nem számoltam az isteni tényezővel. Olyan volt, mintha egy tükörteremben éltem volna. Akárhová néztem vagy mentem, mindig csak magamat láttam. A számtalan tükör minden szögből újra és újra megmutatta azt, hogy mennyire gyenge és jelentéktelen vagyok. Minden harcomat és bukásomat óriásira nagyította, és ha megsérültem, nem volt hová elrejtőzni, folyton néznom kellett a vérző sebeimet. Egy gyenge, sebesült ember végtelenül lehangoló látvány, így nem csoda, hogy idővel eljutottam arra a pontra, amikor már tudni sem akartam a saját létezéséről. Nagyon kimerítő úgy élni, hogy folyton maga elől menekül az ember, én is elfáradtam. Biztos voltam abban, hogy egy napon rám omlik majd a világ, és nem

tehetek majd ellene semmit. Mivel teljes mértékben azt gondoltam, hogy a jövőm ettől az emberi roncsból függ, rettentően sötét jövőképem volt és állandó aggodásban éltem. Az egész életem csak rólam szólt, képtelen voltam túllátni magamon.

Annyira sok hamis tükörkép vett körül, hogy már fogalmam sem volt róla, hogy ki vagyok igazából, de Isten látott engem. Őt nem tévesztették meg a tükörképek, Ő felismert, pontosan tudta, ki vagyok, és azt akarta, hogy én is lássak. Azt akarta, hogy Őt lássam. Tudta, hogy könnyen állítok fel újabb és újabb tükröket, de nem akarta, hogy róla is valótlan képet alkossak, ezért nem úgy szabadított meg, hogy besétált hozzám a tükörterembe, hanem jött és egyenként minden tükröt darabokra tört. Fogta a hamis énképem és darabokra törte, odalépett azokhoz a dolgokhoz, amik szorongást okoztak nekem és darabokra törte. Fogta az eltorzított jövőképet, a félelmeimet, a dühömet, a fájdalmaimat és darabokra törte. Ahogy egyenként földre hullottak a szilánkok, többé már nem magamat láttam, hanem bele tudtam nézni Isten gyönyörű, békét árasztó szemébe. Elmondta nekem, hogy mennyivel magasabbak az Ő gondolatai az enyémeknél, és mennyivel másabbak, csodálatosabbak az Ő utai, mint azok, amelyeket eddig jártam. Azon a napon megígérte nekem azt, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz marad. Megígérte, hogy ha többé nem magamra nézek, hanem nap mint nap, minden egyes döntésben és lépésben az Ő arcát keresem, akkor többet nem enged visszatérni a sötétségbe.

Számtalan dologért csodálom Istent. Csodálom Őt a nagyon konkrét ígéreteiért és vezetéséért is. Döbbenetes, hogy olykor mennyire egyértelműen szól. Egy nagyon egyszerű, de annál kedvesebb élményem erre egy jó példa. Valamilyik nap nagyon felzaklatott szívvel álltam Isten elé, elmondtam neki, hogy van valami, ami szörnyen nyugtalanít és az összes örömet elrabolja tőlem. Miután kiöntöttem neki a szívem, kinyitottam a Bibliám és pontosan a János 14:1 jött elé, ami így szól: »Ne nyugtalanodjatok: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem!« Isten képes volt egy mondattal lecsendesíteni a szívemben és a fejemben dübörgő zajt. Békességet adott a jelenben és szabadulást a problémából a jövőben.

Isten átvezet az életem, ha hajlandóak vagyunk fogni a kezét. Hálas vagyok neki, amikor egyértelműen elmondja azt, hogy mit vár el tőlem, de sokkal többet tapasztalok az ő jóságából, kegyelméből és tökéletességéből, amikor, habár nem látom biztosan az utat, de bele tudok kapaszkodni az ígéreteibe, mikor őszinte szívvel el tudom hinni azt, hogy Ő nem változik, hanem örökké ugyanaz a szabadító és hűséges Isten.”

Ilyés Eunika, Szatmárnémeti

„Mindig is az az ember voltam, aki a biztonságot kereste. Kényelmetlenül éreztem magam a változásokban, s mindig nehezen mozdultam ki a komfortzónámból. Ha szabad ilyen módon különbséget tenni a vízre kilépő Péter és az aggodalmaskodó, tengert figyelő tanítványok között, én általában az utóbbi »kategóriába« estem.

Életem nagy részén úgy kellett Istennek végigvezetnie, mint egy félénk, bizonytalan kisgyermeket. Megdöbbentő felismerés volt, amikor fellapoztam néhány évre visszamenő naplóimat, és azt fedeztem fel, hogy fiatal éveimet megmérgezte az aggodalom és az önvád. Növekedésem meghatározó történeteit keserű szívvel bíraltam, miközben Isten gondos keze folyamatosan ott volt és támogatott.

Megértettem, hogy az, hogy Isten mellett döntöttem, még nem jelenti azt, hogy az öröm és a békesség minden pillanatban velem van. Lehet az új életben megterhelt, szomorú szívvel is járni (egy darabig legalábbis). El lehet mulasztani a kegyelmi pillanatokat, az örömet és a békességet.

A gonosz nem akarja, hogy szövetséget kössünk Istennel, és Jézus áldozata árán új életet kezdjünk. Foggal-körömmel harcol ez ellen. De ha mégis átadjuk az életünket az Úrnak, akkor sem áll le, hanem akcióba lendül, és minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy hazugságaival egy sekélyes, erőtlén hívő életben tartson minket, ami nem jelent veszélyt rá nézve. Mindaddig persze, amíg ezt fel nem ismerjük és Jézus nevében fel nem vesszük a harcot vele. »Hiszen nagyobb az, aki bennünk van, mint aki a világban van« (1Jn 4:4).

A reménység fiai ígérek által élnek. És nekünk, Isten gyermekeinek nem kell folyton arra várnunk, hogy nagy égszakadás és földindulás közepette kapjunk csodás jeleket és ígéreteket, amik vezethetnek minket. Hiszem, hogy Isten azt akarja, hogy olvassuk az Ő Igéjét, amit nekünk adott, és kapaszkodjunk meg benne hit által. És ez a megkapaszkodás a szó legszorosabb értelmében vett gyakorlati alkalmazása az Igének az életünkben. A Biblia tele van olyan ígérekkel, amelyek már most a mieink és bátran rájuk állhatunk.

Ilyen például az, hogy nem kell félnem, hiszen Isten az erőnek, a szeretetnek és a józanságnak a lelkét adta belém (2Tim 1:7). Krisztus szabadságra szabadított meg (Gal 5:1). Isten gondoskodik az övéiről (Mt 6:32-33). Krisztus a békességét hagyta itt nekem (Jn 14:27). Isten Szent Lelke velem együtt tesz bizonyosságot arról, hogy Isten gyermeke vagyok (Róm 8:16). Isten befejezi bennem a jó munkát Krisztus visszajöveteléig (Fil 1:6). Nincs semmiféle kárhoztató ítélet az életem fölött, sem semmiféle vádlás, mert Krisztusban vagyok (Róm 8:1).

Ugye milyen csodálatosak? És még mennyi van belőlük! Ezeket Isten adta nekünk, hogy éljünk velük, hogy használjuk őket, és örvendezzünk bennük. Mindannyiunk életében vannak ígérek, amik még beteljesülésre várnak, néhez élethelyzetek, amelyekből keressük a kiutat. Sokszor nem rajtunk áll az »előrelépés« vagy a változás. Vannak helyzetek, amelyekben a frusztrációk ténylegesen csak akkor szűnnek meg, ha megoldódik az égető, talán évek óta tartó probléma. De amit Isten mond, az megbízható. Amit Ő megígér, azt Ő betartja.

Az, hogy a felfogásunk korlátozott, és gyakran bukducslunk, félreértjük Őt, nem korlátozza le, viszont az, ha nem akarunk neki teret engedni, igen. Nem azért, mintha nem Ő lenne a Mindenható Isten, hanem pusztán azért, mert szabad akarattal ajándékozott meg minket, amit tiszteletben tart, és ezért soha »nem töri ránk az ajtót«.

Ott áll. Zörget. Keres. De kívárja, amíg mi kinyitjuk neki az ajtót, és behívjuk, és csak akkor lép be.»

Gál Szilvia, Barót

Az anyagot gyűjtötte: Moroz Hannelore

Tinisarok:

Még akkor is, ha senki sem lát

Megbízhatónak lenni azt jelenti, hogy helyesen viselkedünk anélkül, hogy bárki felügyelne minket. Csak akkor viselkedni tisztességesen, amikor látnak bennünket nem csupán helytelen, de előbb vagy utóbb lebukásunk elkerülhetetlen lesz.

A kamaszkor része, hogy képesek vagyunk elvégezni feladatokat, amelyeket a körülöttünk lévő felnőttek bíznak ránk. Lehet rosszul hangzik, hogy a saját feladatainkon kívül még több munkát vállaljunk, sőt legyünk még elszámolhatók is. Akkor inkább ne legyünk egyáltalán megbízhatók, hogy senki ne bízson meg bennünket semmivel, ugye?! Bár ma még gondolkodhatunk így, de a jövőben már nem engedhetünk meg magunknak ilyen magatartást. Bármilyen tartogat a jövő, a becsületesség nélkülözhetetlen lesz, ha nem akarjuk cserben hagyni a körülöttünk levőket. A kamaszkor tökéletes időszak arra, hogy gyakoroljuk, miként legyünk megbízhatók. „Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is”. (Fil 2:3-4).

(Forrás: **Tomorrow Clubs Romania**)

■ Hálát adunk drága Urunknak azért az életért, amit adott **† Kiss Márta** testvérnőnknek Újösben. Az Úr 2022. május 17-én hívta haza, 96 éves korában. Gyökeres megtérésben volt része, aminek lelkülete mindvégig jellemző

maradt rá. Élethossziglan szívén hordozta a missziót, szerette a gyülekezetet, imádkozott, és sürgetve hívta az embereket a megtérésre. Fiatalon maradt társ nélkül, de példásan felnevelte öt gyermekét a sok nyomorúság és nélkülözés között. 67 évet élt özvegyen. Temetésére 2022. május 20-án került sor, ahol Isten vigasztaló szavát hirdették többen a halottas háznál: román nyelven Nelu Ardeleanu a Péld 23:26 alapján, Kiss Lehel lp. Ám 4:12 verséből és Kelemen Sándor lp. a 73. Zsolt 28. verséből. Szolgált az összevont ének- és a cegőtelki fúvószenekar is. A temetőkerben Szabó Mihály lp. a Jel 14:13 alapján hirdette az ígét. Az Úr tartsa meg testvérnőnk áldott emlékét közöttünk és vigasztalja meg a gyászolókat! (Kelemen Sándor lp.)

■ 2022. május 24-én kísértük utolsó útjára **† Tar Károly** testvért Paptamásiban, akinek Teremtő Ura 88 esztendő ajándékozott. Fiatalon merítkezett be és találta meg a helyét a gyülekezet ének és zenekarában. Feleségével együtt 61 évet éltek házasságban, amit két gyermekkel áldott meg az Úr. Egyszerű munkásember volt, gyülekezetünk csendes és hűséges tagja. Élete utolsó éveiben egyre gyengült és családja gondozására szorult. A gyász Istentiszteletén Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szólt a vigasztalás ígéit a Máté 25:1-13 alapján, figyelmeztetve, hogy felkészülve várakozzunk! A gyülekezetünk ének és zenekara is szolgált, majd Elekes József nyugalmazott lelkipásztor is visszaemlékezett a közös évekre és bátorította a népes hallgatóságot, hogy amíg élünk szolgáljunk hűségesen. Urunk vigasztalását kívánjuk a gyászoló család és ismerősök számára. (Albert István Zsolt lp.)

■ **† Balla Zoltán** temetésére 2022. május 15-én került sor Szilágypercenben, akinek Isten 47 évet adott ajándékba. Bár halálos ágyán fennhangon imádkozva kiáltott az Úrhoz gyógyulásért, Isten azt másképp látta jónak meghallgatni és a tüdőfertőzésből már nem épült fel. Így mély fájdalom és nagy gyász köze-

pette búcsúzott tőle kedves felesége (Ibolya), három kiskorú gyereke (Szilvia, Anita és Ádám), a kiterjedt rokonság és az egész gyülekezet. Isten vigasztaló Igéjét Borzási Pál helyi lelkipásztor hirdette úgy a kápolnánál (Lk 22:31-32), mint a temetőkerben (Zsolt 89:48a). A gyászoló családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk! (Borzási Pál lp.)

■ Mély fájdalommal vettünk búcsút **† Deák András** testvérünkötől, aki hirtelen, életének 38. évében költözött haza az Úrhoz, 2022. május 26-án. 1984-ben született és gyermekkorát Pürekerecen töltötte. Tanulmányait Brassóban kezdte majd itt szerzett egyetemi diplomát, mint építészmérnök. Munkatársai kiegyensúlyozott és becsületes munkavezetőként ismerték.

Fiatal felnőttként ismerte fel azt, hogy új életre van szüksége Jézusban. 2009. június 7-én bizonyosságot tett hitéről és bemeztkezett Kis Ottó Károly lelkipásztor által, és csatlakozott a Brassói Magyar Baptista Gyülekezethez. A gyülekezet testvérisége kedves és teherbíró személynek ismerte, aki tette kész és gyakorlatias volt az imaház körüli teendők intézésében. Az istentiszteletek és közösségi alkalmak után mindig szóba állt és játszott a gyerekekkel.

2009. október 3-án házasságot kötött Ilonka Melindával. Házasságukat Isten két gyermekkel áldotta meg, Hannával 2012-ben és Rolanddal 2016-ban. A családi körben boldog és elégedett volt; feleségét és gyermekeit nagyon szerette, példaértékű családi életet éltek.

Temetésére 2022. május 29-én került sor Pürekerecen. Előtte levő nap a virrasztó istentiszteleten Kis Ottó Károly és Borzási Gyula lelkipásztorok szolgáltak ígével majd a temetési istentiszteleten Budai Dániel lelkipásztor hirdetett ígét a gyászoló egybegyűlteknél.

Hiszünk a feltámadásban, tehát csak egy időre búcsúzunk testvérünkötől.

(Budai Dániel lp.)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (42.)

Jehova vagy Jáhve?

A Tetragrammaton (יהוה) „Jehova” formában való kiejtése (2Móz 6:3; Zsolt 83:18; Ézs 26:4) egy latinizált kiejtés, de lehet a név eredeti formája is. A bibliatudósok (redakció-kritikusok) jelenlegi konszenzusos álláspontja szerint a Tóra végleges lezárása a Kr.e. 6. században történt, amikor a Tetragrammaton vokalizálása Yahweh (Jáhve) lehetett... A régi kéziratok nem tartalmaznak magánhangzókat, és nincs olyan kézirat, amely tartalmazná a Tetragrammaton Yahweh-féle vokalizálását. A történelmi kiejtést elvesztettnek tekintik, mert a második templom idején már kerülték a Név (HaShem) kiejtését, és az Adonáj (Uram) szóval, vagy hosszabb kifejezéssel helyettesítették (HaKádós Báruch Chu – A Szent, áldott Ő). A Tetragrammát (YHWH) túlságosan szentnek tartották ahhoz, hogy azt kiejtsék.

Úgy vélik, hogy a maszoréták az Adonáj magánhangzóit írták a Tetragramma alá (mert általában ezt mondták ki helyette), és ennek transliterációs formája, mint „Jehova” került használatba a 16. századtól. A modern fordítások legtöbbször nem is fordítják le, hanem a nagybetűs ÚR szóval helyettesítik (ami nagyjából megfelel az Adonáj névnek). Igen ám, de ha a maszoréták csakugyan az Adonáj magánhangzóit tették volna a Tetragramma alá, akkor a kezdő Yód betű alatt egy hatéf patach (a) hangzónak kellene lennie, nem pedig egy svá-nak (ö)! Meglehet, nem is annyira idegenek azok a magánhangzó-pontozások! Még 1200 előtt, a zsidó tudósok közül Maimonides (1138-1204) kijelentette, hogy a Tetragrammaton helyes kiejtése „Jehova”. Állítólag a Misna és Talmud is a Jehova kiejtést támogatja. A Szentírásban található olyan tulajdonnevek, amelyekben a Jehova kiejtés első része (JH) megtalálható: Jehojáda, Jehoáház, Jehoás, Jehonátán, Jehosua, stb. De sok olyan név is van, amelyben a „Jáh” név szerepel: Élijáh, Jésájáh, Jeremijáh, Hallelujáh, stb. Egy helyen Károli nem is fordította le: „Jáh az Ő neve” (Zsolt 68:4). Ha ez lenne a kezdő szótag, akkor a Jáhve kiejtés lenne a helyes. De megtörténhet, hogy ez nem a kezdő szótag, hanem a teljes név rövidített formája: Y(ehov)AH. Mivel a héber nyelvben a hangsúly általában az utolsó szótagra esik, a hangsúlytalan szótagokat kihagyhatták, ha rövidítették a nevet. Ugyanígy rövidítik manapság Jézusnak YEHOŠUA nevét is, JESUÁ-ra.

Bizonyára nem is a betű vagy a kiejtés a fontos, hanem a szív állapota! A szív teljességéből szól a száj, és ha a szívben ott van Isten nevének a tisztelete, ott lesz a kiejtésben is. (Dr. Borzási István)

Nézelődők és úton járók

Krisztus követője úton van. És ebből fakadóan másként kérdez – az utazás körülményei, meg egyáltalán a világ dolgai felől –, mint aki nem áll be zarándoknak.

Elutazik-e valahová a kedves olvasó idén nyáron? Feleséggemmel, Borikával, ez már a harmadik esztendő, amikor úgymond nem megyünk sehová. Borbála lányunk viszont családjával európai körútra indul. A pünkösöd utáni héten, amikor eme sorokat írom, már készülődésben vannak. Mi csendben vagyunk, ha kell segítünk, meg izgulunk is, hogy majd szerencsésen visszaérjenek. A helyzetünk kissé hasonlít a *Megismerni Istent* c. könyv kezdő oldalain felvázolt képhez. J. I. Packer teológus-író ötven évvel ezelőtt, 1972 júliusában jegyezte híres könyvének Előszavát. Ebben mutatta fel „a nézelődők” és „az úton járók” közti különbséget.

Elmélet vs. gyakorlat

Egy spanyol ház magas teraszáról egy társaság figyeli a ház előtti úton elhaladó vándorokat – kezdi a példázatot Packer. A „nézelődők” hallják, miről társalognak az utazók. Sőt maguk is szóba elegyedhetnek velük. És eszmecserét folytathatnak az útra vonatkozó kérdésekről. Például arról, hogy létezik-e egyáltalán és el lehet-e rajta jutni valahová. Vagy arról, hogy különböző szakaszain mi minden tárulhat az ember szeme elé, és így tovább. De akármit mondjanak is, az ő kérdéseik merőben elméleti síkon mozognak. Az úton járók kérdései, ha van is elméleti oldaluk, lényegükönél fogva gyakorlatiasak: merre kell menni, hogy lehet odajutni. Amelyek tehát nemcsak az elmét mozgatják, hanem döntést és cselekvést követelnek.

Ugyanarról másképpen

Jóllehet ugyanarról a dologról gondolkodnak – érvel tovább a szerző –, a Krisztus-követőket merőben más problémák foglalkoztatják. Például ami a *gonosz* kérdését illeti: a nézelődő elvi magyarázatot keres reá, hogy az miképpen férhet össze Isten korlátlan hatalmával és jóságával. Az úton járó kérdése ellenben az, hogy miképp lehet úrrá lenni rajta és jót hozni ki belőle. Azután ott van a *bűn*. A nézelődő azon tűnődik, vajon az emberi nem bűnösségének és az egyén gonoszságának az eszméjét el lehet-e fogadni egyáltalán. Az úton járó azon töpreng, a bűnt belülről ismervén: van-e remény a szabadulásra? És a *Szentháromság*? A nézelődő azt kérdezi: lehet az egy Isten három és jól megkülönböztethető >>>

A „Megismerni Istent” c. könyv borítóképe (Harmat Kiadó)

>>> személy? Addig az úton járó azt szeretné tudni: miképp tanúsíthat illő tiszteletet, szeretetet és bizalmat mindhárom személy iránt, akik most együtt munkálkodnak azon, hogy őt a bűnből átvezessék a dicsőségbe.

Idehaza, kortársaimmal

A nyár, amelyben J. I. Packer gyönyörű mondatai írótak, engem első igazi munkahelyemen talált. Várad északi peremén csak kevéssel azelőtt épült fel a gyár. Lenyűgözött óriási csarnoka és az „okos” nyugati termelőssor, meg a gépeket kezelők ügyessége. Borika a következő nyáron kezdte kenyérkereső pályáját, Várad keleti szélén, a majdnem száz éves kórházban. Örültünk a kiváltságnak, teljesült gyerekkori álma, hogy eszköz legyen a gyógyításban. „Azok a lázas hetvenes évek” – ezzel a címmel adott ki évkönyvet, az évtized zárultával a bukaresti magyar hetilap: *A Hét*, és foglalta össze a „szocialista iparosítás” és az „új típusú ember” kiteljesedését. Nekünk a lelki otthont az a kicsike falusi gyülekezet jelentette. És valahogy magától értődő volt az a másik, az a „régí út”.

A világ felől másképpen

Terveztük, hogy ha messzire nem is, a közeli Metro-parkba idén nyáron gyakrabban kimegyünk. Az óriási erdő gyalogösvényein valószínű, hogy előjön a múlt. Emlegetése kapcsán meg a summázat: ma már semmi nem olyan, mint valamikor volt. Aztán, a természet csendjében lehet, megszólal a Prédikátor hangja is, „Semmi új nincs a nap alatt” (Préd 1,9).

J.I.Packer a puritán teológiai gondolkodók nagy tisztelője volt. Ezen szövegét a Jeremiás 6,16-tal zárta: „Álljatok ki az utakra, és nézzetek szét, kérdezősködjétek az ősi ösvények után”, hozzátéve: Krisztus követőinek a jó út most is csak az, amelyik eddig volt. És meggyőződéssel vallotta, hogy az egyház gyöngesége legnagyobbbrészt Isten nem ismeréséből, útjainak és a vele való közösségnek az elhanyagolásából fakad. Könyve az úton járónak íródott, az ő kérdéseikkel foglalkozik.

Szilágyi László

Reviczky Gyula: Isten

Kinek porszem, mi nekünk egy világ,
S egy rebbenés határa az időnek:
Ki, a mi ember-agyban míriád,
Nem olvasod, mert semmiség előttd:
Ki búborék gyanánt elfújhatod,
Mit összehordtak népek, századok:
Minden fűszálban érezlek; de elmém
Nem bír felfogni, megnevezni nyelvén.

Kit megtagad a léha kételkedő,
Te adtál, ismeretlen ismerős Te,
Te földi szóval nem nevezhető,
Szívünkbe álmot, eszmét agyvelőnkbe.
Magát tagadja meg, ki megtagad,
Mint a napot, a fényt, a színt a vak.
A por fiához más nem illik itten,
Minthogy Tebenned megnyugodva higgyen.

Ki oda tűzted a közös napot
Sugárzó lényed egy parányaképen;
Ki hangodat majd zúgva hallatod,
Majd édes összhang bájos zengzetében;
Ki, hogy megszűnjünk élni, rendeled,
De, hogy meghaljunk, mégsem engeded;
Ki ezt a bölcs világrendet behoztad:
Megértni vágyó elmém összeroskad.

A tudomány, az ember-bölcsesség
Hadd fejtegesse millió csodáid'...
Nyugodtan nézed újabb Bábelét,
A melyen át eggedbe nézni áhít.
Engem, tünődőt, volt-e kezdeted.
Időnek vége hogy mikor lehet:
Érzése elfog a parányiságnak,
És leborulva, térdemen imádlak.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605